

ἔχειν / μέσαν νὰ τὸ καταβολεύην καὶ νὰ τὸ ἀναστήνῃ νὰ τὸ μπιτάρῃ καὶ τὸ ἀπο-
δέλοιπον χωράφιν ποῦ / ἔχειν μέσαν νὰ τὸ φυτέψῃ ὅλον ἀμπέλι εἰς διορία χρόνους
δύο προμετάροντας τὸ / αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ δουλεύῃ καὶ νὰ τὸ νοικοκυρεύῃ στὴν
ῶραν του σὲ ὅλους του τὶς καμάτους καὶ νὰ / τὸ τραφοκοπήσῃ ἀτόρνου νὰ τὸ κρα-
τῇ πάντα ἀπαντημένο καὶ κáνοντάς τον καλὰ καὶ / ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν
νὰ τῶχουν παίδγων παιδιῶν τος εἰ δὲ καὶ δὲν ἤθελε εἶναι τὸ / πρᾶμα καλὰ κυβερνη-
μένον ὡς προμετάρειν νὰ βάζουν δύο καλοὺς γεωργοὺς καὶ νοικοκυροὺς / νὰ τὸ ἀξα-
νοίγουν καὶ ἂν εἶναι κακὰ δουλεμένον καὶ κακὰ κυβερνημένον καὶ ἀκάμωτον ὡς
προ / μετάρειν νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν εἰ δὲ πάλι καὶ εἶναι καλὰ καμωμένον καὶ
κυβερνημένον / νὰ τῶχουν πάντα παντοτινὸν καὶ νὰ μετεχένου πάντα οἱ κοπιαστά-
δες τὸ ἓνα τετάρτιν / τοῦ αὐτοῦ πρᾶμα, εἰδὲ εἰσὲ καιρὸν ποῦ νὰ μὴν ταιριάζου
ἢ αὐτοῖν ἢ τὰ παιδίαν τος νὰ / μποροῦ νὰ μοιράζουν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρνου
οἱ νοικοκυροὶ τὰ τρία τετάρτια καὶ οἱ κοπι / αστάδες τὸ ἓνα μπερὸν ἂν ἔχου τὸ
ἄνωθεν πρᾶμα ὡς προμετάρου φτεμένον καὶ μπιτά / δον κατὰ τὴν τάξιν, εἰ δὲ καὶ
δὲ τῶχῃ ὡς ἐπρομετάρῃσεν νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν καὶ στὴ νιτρά / δα ποῦ ἤθελε ξα-
πεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσῃν ἴσια πρὸς ἴσια χω / ρὶς κα-
νένα ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτην τῷ νοικοκυρῶν νὰ τὴ φέρνου οἱ κοπιαστάδες με
ἐδι / κές τος ἔξοδες εἰς τὸ σπίτιν τῷ νοικοκυρῶν καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον
κάθεν Κυρια / κὴ κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα σὲ τρύγος καὶ εἰσὲ
πάτος καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλο τὸ / ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ
ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς / ἀφεντίας ὅποιο ἔβγειν ἀπὸ τὶς ἄνωθεν πά-
τους νὰ πληρώνῃ ρεάλια 10/ καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ ἃ / ξιοπίστω καὶ παρακαλετῶν μαρ-
τύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένω.

/ — Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος Τριβιζᾶς μαρτυρῶ.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

596

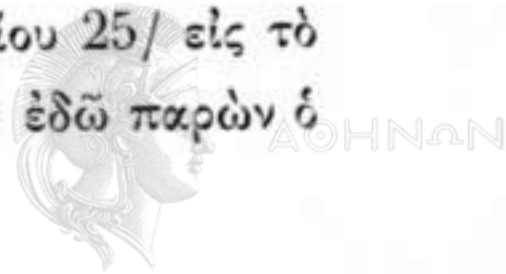
Παντίκι

φ. 315^v

/ Φ 340

Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸν παπᾶ

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 25/ εἰς τὸ
σπίτιν οπ [] / μερον ὁ κὺρ Λιαρμάκης υἱὸς τοῦ Μιχάλη Σάββαν ἐδῶ παρὼν ὁ

πεθερός του ὁ κύρ Νικηφόρος τοῦ Σ[] / καὶ ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κύρ Βασί-
 λειος Συρίγος λέγοντας ὁ ἄνωθεν κύρ Νικηφόρος πὼς τὸ ἀ[μπέ] / λι ὁποῦ εἶχεν
 παντικιασμένον ἀπὸ τὴν κερά παπαδιὰ πρεσβυτέραν τοῦ ἄνωθεν παπᾶ / Βασίλῃ
 εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Φικᾶ τὸ ἐπουρκόταζε τῆς θυγατέρας του τῆς Ἑρήνης τῆς
 [[θ]] γυναί[κας] / τοῦ ἄνωθεν Λιαρμάκην ἢ ὁποία γραφὴν τοῦ παντικιοῦ ποῦ ἔκαμε
 ὁ κύρ Νικηφόρος μετὰ τὴν κε / ρὰ παπαδιὰ νουμενάρει νὰ κάμη πολλοὺς πάτους μέσαν
 εἰς τὸ εἰρημένο πρᾶμα. "Οθεν ἔμαν / κάρησεν ἀπὸ τοὺς ἐκείνους πάτους ὁ δὲ παπᾶ
 κύρ Βασίλῃς ὡς νοικοκύρης καὶ κεφαλὴ τῆς πρεσβυτέ / ρας του ἐναντιοῦντον καὶ
 ἐσκανταλιζούντονε μετὰ τὸν ἄνωθεν Νικηφόρον καὶ ἐγύρευγε νὰ τὸν / ἐπριβάρην ἀπὸ
 τὸ αὐτὸν ἀμπέλι. "Οθεν διὰ νὰ λείψουν τὰ συνχύσματα καὶ σκάνταλα ἐσόνκλι / νε ὁ
 ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς καὶ ἀφήνει τοῦ αὐτοῦ Λιαρμάκην τὸ ἴδιον ἀμπέλι νὰ τὸ κά-
 νην / καὶ αὐτὸς παντοτινὸν κατὰ τοὺς μὸδους καὶ κοντετζιόνες ὁποῦ γράφειν ἢ γραφὴ
 ἢ παλιὰ τοῦ / κύρ Νικηφόρου καὶ ξανανοβάρουν τὸ αὐτὸν παντίκιν καὶ λέσιν ὅτιν ὁ
 αὐτὸς Λιαρμάκης νὰ τὸ κά / νη καὶ νὰ τὸ δουλεύην τὸ αὐτὸν ἀμπέλι νὰ ἀρέσῃν κάθεν
 καλοῦ γεωργοῦ καὶ νοικοκυροῦ καὶ νὰ φτέψην καὶ τὸ χω / ράφιν ὁποῦ ἔχειν μέσαν τὸ
 αὐτὸν ἀμπέλι εἰς διορία χρόνους τρεῖς ὅσον φυτεύεται ἀμπέλι καὶ / τὸ ἀποδέλοιπον ὅσον
 δὲ γίνεται νὰ τὸ σπέρνῃ γέννημα κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσῃν καὶ νὰ /
 τὸ δουλεύην ἴσια καὶ ἐμπιστεμένα καὶ τῇ νιτράδα ὁποῦ ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης
 ὁ Θεὸς νὰ τὴν / μοιράζου εἰς τὴν μέσῃν τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἱγγανος
 καὶ τὰ ἐξῆς καὶ τὴν μπάρτην / ποῦ ἤθελεν γγίξειν τῆς κερά παπαδιᾶς νὰ τὴν μπη-
 γαίνου οἱ κοπιαστάδες εἰς τὸ σπίτιν τῆς νοικο / κυρᾶς μετὰ ἐδικές τος ἐξοδες οἱ κο-
 πιαστάδες κληρονομικῶς καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἤθελε τὸ δουλεύῃ / καὶ νὰ τὸ κυβερνᾶ
 κατὰ ποῦ γράφειν ἢ παλαιὰ γραφὴν νὰ γίνεται καὶ νὰ τελειώνουνται τὰ πάντα /
 ὡς γράφειν ἢ ἐκείνη γραφὴν ἡγου ἃ δὲν τὸ κάνη ὡς προμετάρου νὰ πριβάρεται ἀπὸ
 μέσαν καὶ νὰ / χάνῃ καὶ παντίκι καὶ ὅξοδες ποῦ θέλει κάμει λέγοντας καὶ τοῦτον
 ἀφέντης ὁ παπᾶς πὼς ἡ στράτα τοῦ / εἰρημένου ἀμπελιοῦ εἶναι ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὸ
 ἀμπέλι ποῦ κρατεῖν ὁ μισέρ Μιχάλης Μπονάνος τῆς κε / ρὰ Ἀνεζίνας θυγατρὸς ποτὲ
 Λευτέρην Τονάδου ὁποῦ ἤτονε ἀπὲ γονικάν τος καὶ ἐπερνούσασιν / πάντα ἀπὸ κεῖ
 μέσαν καθὼς διαλαβάνει καὶ ἡ μαρτυρίαν τῆς. Ἀκόμα λέσιν καὶ οἱ δύο παρτίδες /
 ἀφέντης παπᾶς καὶ Λιαρμάκης ὅτιν νὰ κάμου καὶ ληνὸ μέσαν στὸ εἰρημένον πρᾶμα
 μετὰ ἐξο / δες ἀνάμεσόν τος καὶ τῶν ἐδυονῶν καὶ τὰ ἐξῆς ἢ ὁποία ἄνωθεν γραφὴν τοῦ
 παλιοῦ παντικιοῦ / μπαίνει ἐδῶ εἰς τὴν μάννα τῆς καντζηλλαρίας διὰ νὰ φαίνεται εἰς
 κάθεν καιρὸν τὸ ὁποῖο ἀμπέλι εἶ / ναι σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν μισέρ Μιχάλη Μπονάνου
 καὶ Ἀντώνη Σταμπάκου. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόν / τος παντικίου βάζου καὶ
 ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — παπᾶ Βασίλης Συρίγος μαζί και ἡ παπαδιά μου στέργομε τὰ ἄνωθε —
 / — παπᾶ Ἀντώνης Παξιμάδης μάρτυρας —
 / — Νικολὸς Κονέτες μαρατυρῶ τᾷνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

597

Μισιάρικο

φ. 316^{Γ-Υ}

/ [Εἰ]ς δόξα Χριστοῦ 29 Αὐγούστου 1667.

/ Φ 341

/ Τὴν σήμερο ἐδῶ φανερά εἰς ἐμένα τὸν γραφέα και εἰς τοὺς κάτω / θε ἀξιό-
 πιστους μάρτυρες θεληματικῶς τὰ δύο μέρη ἡ κερά / παπαδιά ὀνόματι Καλὴ πρε-
 σβυτέρα ἀφέντη παπᾶ κὺρ Βασίλη Συρίγο / παρὼ ἐδῶ και ὁ ἴδιος ἀφέντης παπᾶς
 και ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος / ὁ Νικηφόρος γιὸς ποτὲ Γεωργίου Σκούλουκα κάποιες μερί-
 δες συ / νιβαζμένες. Ἐχοντας ἡ ἄνωθε κερά παπαδιά ἀπὲ γονικόν της / ἓνα κομ-
 μάτι ἀμπέλι εἰς τὸ μέρος Ἀγίου Φικᾶ ἐλεύτερο μὲ δίχως καμμιᾶς / λογῆς κράτηξή
 σύμπλιο μισὲρ Μιχάλη Μπονάνου και μαστρὸ Μιχέλη / Βαφιᾶ τ' ὁποῖο ἀμπέλι
 τὸ παραδίδει εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνωθε Νι / κηφόρου νὰ τὸ ἔχη αὐτὸς και οἱ κληρονό-
 μοι του εἰς τὸν αἰῶνα μισιάρικο / παντοτινὸ και ὁ λεγόμενος Νικηφόρος διὰ παντίκι
 τοῦ ἄνω λεγο / μένου ἀμπελιοῦ ἐμέτρησε εἰς τὰ χέρια τῆς ἄνωθε κερά παπαδιᾶς
 ρεᾶ / λια ἔξι ἡμισυ λέγω νούμερο 6 1/2 προμετάροντας ὁ λεγόμενος Νικη / φόρος
 νὰ τὸ δουλεύγῃ καλὰ και ἀρεσκούμενα και ὅσο χωράφι ἔχει μέσα τὸ / λεγόμενο
 ἀμπέλι νὰ τὸ φτέψῃ μὲ δικές του ἐξοδες ὁ Νικηφόρος και νᾶναι / φυτεμένο εἰς τέρ-
 μενο χρόνους τρεῖς και ὅ,τι ἰντράδα εἶχε ξαπεστείλει / ὁ Κύριος νὰ μοιράζου ἴσια
 εἰς τὴ μέση και τὴν μάρτη τῆς ἄνωθε κερά πα / παδιᾶς ὁ αὐτὸς Νικηφόρος και οἱ
 κληρονόμοι του μὲ ἐξοδὲς τος νὰ τὴν μπηγαίνου ἐκεῖ πού εὐρίσκεται κατοικητὴ ἡ
 λεγομένη παπαδιά. Ἀκό / μη νὰ γροικᾶται και τοῦτο τὸ καλαθιάτικο κάθε ἐβδομάδα
 κατὰ / τὴν τάξῃ νὰ πηγαίνῃ τῆς κερά παπαδιᾶς ξεκαθαρνώντας / και τοῦτο ὄντας
 ὁ ἄνωθε Νικηφόρος ἢ και οἱ κληρονόμοι του δὲν ἐθέλασι / δουλεύγει τὸ λεγόμενο
 ἀμπέλι και νὰ χάνου τὲς κράτησες πού ἄνωθε φαίνονται / νὰ χάνου τοὺς κόπους τος
 και μαζί και τὰ τορνέσα παντικιοῦ νὰ λείπου / ἀπὸ μέσα και ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
 ἂν ἴσως ὁ Νικηφόρος ἢ και οἱ κληρονόμοι του ἐθέλας ἔχει τὸ πρᾶμα καλὰ δουλεμέ-
 νο και ὅλᾳ σωστὰ καμω / μένα ὅσα πού ἐδῶ ὀνοματίζομε νὰ μὴν ἐμπορῇ ἡ κερά